

Pri ribniku se zatika

To pot smo bili v gosteh v krajevni skupnosti Koseze. Na površini 2,24 kvadratnega kilometra živi nekaj nad 5.000 krajanov. To je predvsem mlada krajevna skupnost, z modernimi stanovanjskimi enotami, z zelo močno razvito obrtniško dejavnostjo.

Tako kot v KS Komandant Stane tudi tu ni industrije, razen Agrostroja in njegovih TOZD. S tem kolektivom KS Koseze dobro sodeluje na več področjih.

Stanovanjska gradnja je usmerjena predvsem na blokovno in individualno gradnjo.

V KS (ustanovljena je bila leta 1975) imajo 22 komisij in podkomisij, skupščina KS pa šteje 60 delegatov.

Kot vsaka krajevna skupnost se tudi ta otepa s težavami, kot so storitvene dejavnosti in komunalna ureditev. Tu mislimo predvsem na znameniti »koseški bajer«, ki seveda ni samo problem KS.

Čeprav Emonin trgovski center v precejšnji meri zadovoljuje potrebe krajanov, že načrtujejo še manjše oskrbne enote, saj število stanovalcev naglo narašča.

Za 5 hektarov je zelenic in zelenih površin, ki pa še niso najbolj urejene, ker ni še urejeno vse v zvezi s prevzemi, pa tudi posamezni hišni sveti še niso zaživeali.

Otroci imajo novo osnovno šolo Veljko Vlahovič, pa tudi VVZ ne manjka, čeprav že zdaj z vso resnostjo pripravljajo vse potrebno za dislocirano enoto VVZ, kjer bi našli tudi nekaj mest za malčke iz sosednje krajevne skupnosti Dravljje.

Ko smo že omenili komisije, ki dobro opravljajo svoje delo, naj omenim še območne odbore SZDL, ki se delijo na 7 zaključenih celot (vsak niz stanovanjskih blokov tvori en odbor SZDL).

Tu je še iniciativni odbor obrtnikov, saj na področju te krajevne skupnosti živi ali dela nekaj nad 30 obrtnikov.

In kako je z ribnikom?

Besedo ima tajnik KS Koseze Janez Vovko

»Interesna skupnost je spremljala načrtovanje od programskih osnov (z neposrednimi razgovori med prebivalci in načrtovalci v obliki lokalnih zborov občanov) do idejnega načrta sanacije ribnika, ki je bil razgrnjen 1977 oziroma januarja 1978. Ugotavljamo pa, da se je s strani strokovne službe komunalne skupnosti (Standardinvest) zataknilo.

Prav zaradi tega občinska skupščina načrta še ni sprejela.

Obenem tudi ugotavljamo, da je bil že v letu 1976 narejen načrt kanalizacije Marjekove poti (neposredne bližine koseškega ribnika) in

do danes vse to še stoji, ker gre za celoten načrt območja ŠS-9 »G«, kjer bi uredili tudi to kanalizacijo.

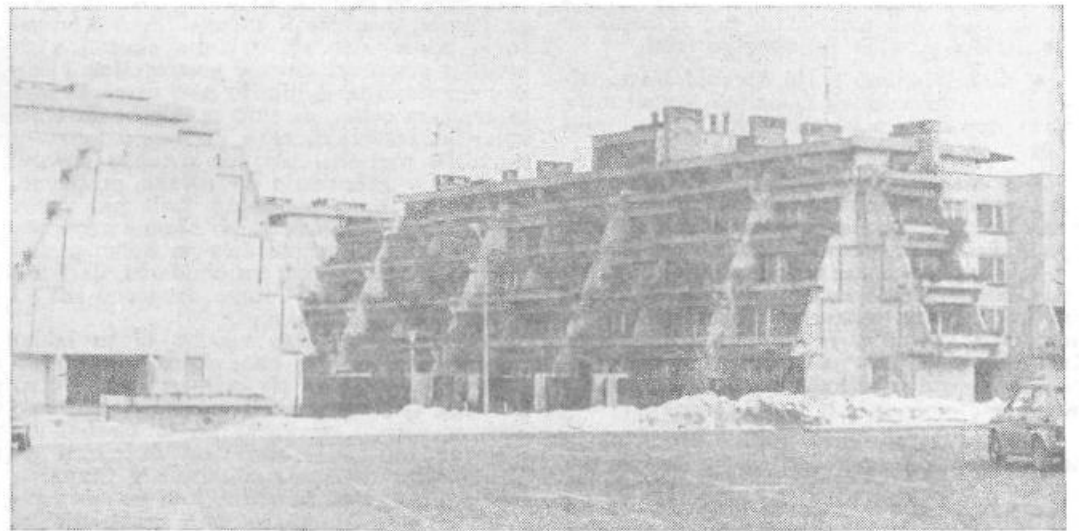
Pohvalno je, da prihaja sanacija ribnika v občinski oziroma mestni program, ker je le tako mogoče sanirati koseški ribnik.

Mladinske delovne brigade (tako mestna kot občinska in krajevna) bodo gradile v letošnjem letu »Pot spominov in tovarištva«, ki poteka tudi v neposredni bližini ribnika. Tako bi že mladinske delovne brigade veliko prispevale pri ureditvi tega objekta.

Ustanovili bomo operativno telo (gradbeni odbor za izgradnjo ribnika) in še prej sprejeli oziroma podpisali samoupravni sporazum — družbeni dogovor o zbiranju sredstev v okviru zainteresiranih članov interesne skupnosti.

Omenjena problema bomo morali urediti s skupnimi močmi v najkrajšem času. Velja omeniti še to, da so občani krajevne skupnosti Koseze iz ostanka dohodka v letu 1978 namenili za sanacijo ribnika 50.000 dinarjev.«

Jože Čurin

KS Koseze: Usmerjena stanovanjska graditev

PISMO

Kako smo kmečke ženske praznovale 8. marec

Zadruga, hvala!

Kmečke ženske smo zadovoljne, da imamo ženske svoj dan v letu. 8. marec je dan, ki ga žene porabimo zase, a ne še vse. Nekatere delajo ta dan kot vsak drugi dan; posebno kmečke žene rade pozabijo na svoj praznik. Pozabile pa ne bi, če ne bi imele veliko dela. Veliko jih je, ki nimajo namestnikov, ki bi jim nakrmil vsaj živino. Marsikatera ne pozna ne dopusta, ne proste sobote, ne nedelje in tudi ne 8. marca. V večini kmečke žene nimajo urejenega niti otroškega varstva. Tako res še veliko žena ne more praznovati njihovega dne. Ker je vedno polno zaposlena, si misli, da ona ne sme praznovati.

Pohvalimo pa se lahko, da se to tudi spreminja! Vsako leto nas praznuje več. Pred leti praznovanja 8. marca kmečka žena še skoraj ni poznala. Danes pa se približujemo že drugim ženam. Za ta uspeh pa se le lahko zahvalimo Kmetijski zadrugi Medvode. Leta je spodbudnik in organizator za to praznovanje. Lahko rečemo, da imamo me, kmečke žene, že zagotovljen izlet v neznanje za ta dan, saj smo letos to ponovili že 5. leto. Na ta naš, lahko že rečemo tradicionalni izlet, se vsako leto prijavi od 130 do 160 žena. To so žene medvoške zadruge. Tudi letos je zadruga Medvode organizirala izlet v neznanje.

Res je bilo neznanje, samo nekaj nam je bilo znano: da bomo šle čez mejo, saj smo morale imeti veljavne potne liste. Sli smo pogledat, kako živijo koroški Slovenci. Tega enkratnega izleta se je udeležilo 136 žena. Sreč-

no so nas vozili trije Kompasovi avtobusi z odličnimi šoferji in vodičem Frančkom. Naše potovanje je bilo zelo dobro organizirano. Peljali smo se prek Ljubelja, tu smo imeli nekoliko smole zaradi novega snega. Vendar je bilo kljub slabemu vremenu v avtobusih dobro razpoloženje.

Naše potovanje po Koroškem se je odvijalo takole: Ljubelj, Borovlje, Zelezna Kapla. Tu smo se v slovenskem hotelu »Obir« podprli za nadaljnje potovanje, Zitara vas, Dobrla vas, Velikovec, kjer smo si ogledale partizanski spomenik. Pridružila pa se nam je tov. Milena Gröblacher — predsednica zveze slovenskih žena v Celovcu. Ta nam je opisala zanimivosti tega spomenika, nato pa nas je tudi spremljala do Bilčovsa. Med potjo smo si ogledale tudi Knežji kamen, Gospo sveto, Celovec, Vrbsko jezero. Nato v Bilčovs, kjer smo imele kosilo.

Pozdravil nas je Janko Ogris, župan občine Bilčovs, poslanec, predsednik kmečke zveze v Celovcu. Lepo nas je pozdravil v imenu vseh koroških Slovencev, izrazil je željo po čim boljši povezavi na tej in oni strani Karavank.

Res, enkratno doživetje! Želim, da bi se nam pridružile še žene, ki so do sedaj ostajale doma. Kmetijski zadrugi Medvode se v imenu vseh žena toplo zahvaljujem, prosim pa, naj še nadalje organizira take izlete.

Brigita Juvan